A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2024. szeptember 26.*

„Fellebbezés – Szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések – A szerződésodaítélési eljárással kapcsolatos szabálytalanságok – Jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizetésére vonatkozó határozat – Végrehajtható okiratot képező határozat – Az EUMSZ 299. cikke – Az uniós bíróság hatásköre”

A C-597/22. P. sz. ügyben,

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: B. Araujo Arce, J. Baquero Cruz és J. Estrada de Solà, meghatalmazotti minőségben, később: J. Baquero Cruz, F. Blanc, J. Estrada de Solà és P. Ortega Sánchez de Lerín, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2022. szeptember 16-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **HB** (képviseli: L. Levi, avocate)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: K. Jürimäe, tanácselnök, K. Lenaerts, a Bíróság elnöke, a harmadik tanács bírájaként eljárva, N. Piçarra (előadó), N. Jääskinen és M. Gavalec bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Lamote tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. szeptember 27-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2024. január 25-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: francia.

Ítéletet

1 Fellebbezésével az Európai Bizottság az Európai Unió Törvényszéke 2022. július 6-i HB kontra Bizottság ítéletének (T-408/21, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2022:418) részleges hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék megsemmisítette egyrészt a TACIS/2006/101–510 referenciaszámú szerződés (a továbbiakban: TACIS-szerződés) alapján a HB-t terhelő 4 241 507 euró összegű követelés behajtásáról szóló, 2021. május 5-i C(2021) 3339 final bizottsági határozatot, másrészt az ugyanezen a napon hozott, a CARDS/2008/166-429 referenciaszámú szerződés (a továbbiakban: CARDS-szerződés) alapján a HB-t terhelő 1 197 055,86 euró összegű követelés behajtásáról szóló C(2021) 3340 final bizottsági határozatot (a továbbiakban együtt: vitatott határozatok).

Jogi háttér

A 2002. évi költségvetési rendelet

2 Az Európai Közösségek általános költségvetésére alkalmazandó költségvetési rendeletről szóló, 2002. június 25-i 1605/2002/EK, Euratom tanácsi rendelet (HL 2002. L 248., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 1. fejezet, 4. kötet, 74. o.) 2006. december 13-i 1995/2006/EK tanácsi rendelettel (HL 2006. L 390., 9. o.) módosított változatának (a továbbiakban: 2002. évi költségvetési rendelet) 103. cikke a következőképpen rendelkezett:

„Amennyiben a közbeszerzési eljárás során lényeges hiba, szabálytalanság vagy csalás történt, az intézmények felfüggesztik az eljárást, és meghozhatják az általuk szükségesnek ítélt bármilyen intézkedést, beleértve az eljárás törlését is.

Amennyiben a szerződés odaítélését követően a közbeszerzési eljárásról vagy a szerződés teljesítéséről bebizonyosodik, hogy annak során lényeges hiba, szabálytalanság vagy csalás történt, az intézmények – az eljárás szakaszának függvényében – eltekinthetnek a szerződés megkötésétől, felfüggeszthetik a szerződés teljesítését vagy – adott esetben – felbonthatják a szerződést.

Amennyiben az ilyen hiba, szabálytalanság vagy csalás az ajánlattevőnek tulajdonítható, úgy az intézmények a fentieken kívül – a hibák, szabálytalanságok vagy csalás súlyosságának arányában – elutasíthatják [helyesen: megtagadhatják] a kifizetést, visszakövetelhetik a már kifizetett összegeket vagy felmondhatják az ajánlattevővel kötött valamennyi szerződést.”

A 2018. évi költségvetési rendelet

3 Az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2018. július 18 i (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2018. L 193., 1. o.; helyesbítés: HL 2019. L 60., 36. o.) (a továbbiakban: 2018. évi költségvetési rendelet) „A beszedés engedélyezése” című 100. cikkének (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Tagállamoktól eltérő jogalanyokkal szembeni követelések fennállását az uniós intézmény hivatalos határozatban állapíthatja meg, mely határozat az EUMSZ 299. cikke értelmében végrehajtható.

[…]”

4 A 2018. évi költségvetési rendelet „Felfüggesztés, megszüntetés és csökkentés” című 131. cikkének (2) és (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(2) Amennyiben az odaítélést követően bebizonyosodik, hogy az odaítélési eljárás során szabálytalanság vagy csalás történt, az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő:

a) megtagadhatja a jogi kötelezettségvállalás megtételét vagy megszüntetheti a pénzdíj odaítélésére irányuló eljárást;

b) felfüggesztheti a kifizetéseket;

c) felfüggesztheti a jogi kötelezettségvállalás teljesítését;

d) adott esetben megszüntetheti teljesen vagy egy vagy több címzett vonatkozásában a jogi kötelezettségvállalást.

[…]

(4) A (2) és (3) bekezdésben említett intézkedések mellett az illetékes engedélyezésre jogosult tisztviselő a szabálytalanság, csalás vagy kötelezettségszegés súlyosságának arányában csökkentheti a vissza nem térítendő támogatás, a pénzdíj, a hozzájárulási megállapodás szerinti hozzájárulás vagy a szerződés alapján járó összeget, ideértve azt az esetet is, amikor az érintett tevékenységeket nem hajtották végre, vagy azokat rossz minőségben, hiányosan vagy késedelmesen hajtották végre.

[…]”

A jogvita előzményei

5 A jelen eljárás szempontjából a jogvitának a megtámadott ítélet 2–33. pontjában ismertetett előzményei a következőképpen foglalhatók össze.

6 2006. január 25-én az ukrajnai küldöttsége által képviselt Európai Unió ajánlati felhívást tett közzé az ukrán jogszabályoknak az uniós jogszabályokhoz való közelítésére irányuló, az ukrán hatóságok részére történő technikai segítségnyújtásra irányuló szolgáltatási szerződés megkötése céljából. Ez a szerződés a Független Államok Közösségének nyújtandó technikai segítségnyújtási program (TACIS) keretébe illeszkedett, amelynek célja a piacgazdaságra való átállás elősegítése, valamint a demokrácia és a jogállamiság megerősítése volt a kelet-európai és közép-ázsiai partnerállamokban (a továbbiakban: TACIS-közbeszerzés). 2006. július 17-én a HB által koordinált konzorciumnak ítélték oda ezt a közbeszerzést, és aláírták a kapcsolódó TACIS-szerződést, legfeljebb 4 410 000 euró értékben.

7 2007. október 24-én az Európai Újjáépítési Ügynökség (EAR) által képviselt Európai Unió ajánlati felhívást tett közzé a szerbiai Igazságügyi Főtanács részére történő technikai segítségnyújtási szolgáltatások nyújtására irányuló szolgáltatási szerződés megkötése céljából. Ez a szerződés az újjáépítésre, fejlesztésre és stabilizációra irányuló közösségi támogatási program (CARDS) keretébe illeszkedett, amelynek célja, hogy közösségi támogatást nyújtson a délkelet-európai

országoknak stabilizációs folyamatuk és az Unióval folytatott társulási folyamatban való részvételük érdekében (a továbbiakban: CARDS-közbeszerzés). 2008. július 30-án a HB által koordinált konzorciumnak ítélték oda ezt a közbeszerzést, és aláírták a kapcsolódó CARDS-szerződést, legfeljebb 1 999 125 euró értékben.

8 Egy vizsgálat lefolytatását követően az Európai Csalás Elleni Hivatal (OLAF) a Bizottsághoz 2010. április 19-én és 2011. november 28-án megküldött két végleges vizsgálati jelentésben megerősítette súlyos szabálytalanságok és lehetséges korrupció fennállását a HB-nek a CARDS- és a TACIS-közbeszerzésekre vonatkozó ajánlati felhívásokban való részvételével kapcsolatban. Az OLAF egyébiránt javasolta az említett szerződések megszüntetését, és behajtások indítását.

9 2019. október 15-én a Bizottság elfogadta a [TACIS-szerződés] címén fizetendő összegek csökkentésére és a jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizetésére vonatkozó, 2019. október 15-i C(2019) 7318 final bizottsági határozatot (a továbbiakban: TACIS beszedésről szóló határozat), valamint a [CARDS-szerződés] címén fizetendő összegek csökkentésére és a jogalap nélkül kifizetett összegek visszafizetésére vonatkozó, 2019. október 15-i C(2019) 7319 final bizottsági határozatot (a továbbiakban: CARDS beszedésről szóló határozat). E, többek között a 2002. évi költségvetési rendelet 103. cikkére és a 2018. évi költségvetési rendelet 131. cikkére hivatkozó határozatokban a Bizottság megállapította, hogy a CARDS- és a TACIS-közbeszerzésekben a 2002. évi költségvetési rendelet 103. cikke értelmében vett lényeges szabálytalanság történt, hogy e szabálytalanság a HB által koordinált konzorciumnak tudható be, és súlyossága indokolja e szerződések összegének nulla euróra való csökkentését. Az említett szerződések alapján teljesített valamennyi kifizetést így jogalap nélkül kifizetettnek és behajtandónak kellett tekinteni.

10 2019. november 19-én a HB két keresetet indított a Törvényszék előtt, amelyekben a CARDS és a TACIS beszedésről szóló határozatok jogszerűségét vitatta, valamint kártérítést követelt az Unió szerződésen kívüli felelősségére hivatkozva. A 2021. december 21-i HB kontra Bizottság ítéletben (T-795/19, a továbbiakban: T-795/19. sz. ítélet, EU:T:2021:917) és a 2021. december 21-i HB kontra Bizottság ítéletben (T-796/19, a továbbiakban: T-796/19. sz. ítélet, EU:T:2021:918) a Törvényszék e kereseteket elutasította egyrészt mint elfogadhatatlanokat annyiban, amennyiben azok e határozatok megsemmisítésére irányultak, másrészt pedig mint megalapozatlanokat, amennyiben azok az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapítására irányultak. 2022. március 3-án a Bizottság fellebbezést nyújtott be e két ítélettel szemben, amelyeket C-160/22. P., illetve C-161/22. P. ügyszám alatt vettek nyilvántartásba.

11 2021. május 5-én a Bizottság elfogadta az EUMSZ 299. cikkre és a 2018. évi költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésére hivatkozó, vitatott határozatokat. Miután emlékeztetett arra, hogy e 299. cikknek megfelelően a végrehajtásra annak az államnak a hatályos polgári eljárásjogi szabályai vonatkoznak, amelynek területén a végrehajtásra sor kerül, és hogy végrehajtási eljárás szabálytalanságára vonatkozó panaszok tekintetében a nemzeti igazságszolgáltatási szervek rendelkeznek hatáskörrel, e határozatok 5. cikke kimondja, hogy azok az említett 299. cikk értelmében végrehajtható okiratnak minősülnek.

12 2022. április 25-i HB kontra Bizottság végzésével (T-408/21 R, EU:T:2022:241) a Törvényszék elnöke helyt adott a HB ideiglenes intézkedés iránti kérelmének, és elrendelte az említett határozatok végrehajtásának felfüggesztését, a költségekről azonban nem határozott.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

13 A Törvényszék Hivatalához 2021. július 9-én benyújtott keresetlevelével az HB keresetet terjesztett elő a következők iránt:

– semmisítse meg a vitatott határozatokat;

– rendelje el a Bizottság által e határozatok alapján esetlegesen beszedett valamennyi összegnek az Európai Központi Bank (EKB) által alkalmazott, 7 százalékponttal növelt kamatláb alapján számított késedelmi kamatokkal együtt való visszafizetését;

– kötelezze a Bizottságot egy jelképes egyeurós összeg megfizetésére kártérítés címén, „annak véglegesítésének fenntartásával”; és

– kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére.

14 Keresetének a jogvita tárgyát képező határozatok megsemmisítésére irányuló részének alátámasztására a HB három jogalapra hivatkozott. Az első jogalap a Bizottság e határozatok elfogadására vonatkozó hatáskörének hiányán, e határozatok jogalapjának hiányán, és a bizalomvédelem elvének megsértésén alapult. A második jogalap a 2018. évi költségvetési rendelet megsértésén alapult, amennyiben a Bizottság részéről nem állt fenn semmilyen biztos követelés a HB-vel szemben. A harmadik jogalap a lényeges eljárási szabályok, és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 41. cikkében kimondott gondossági kötelezettség és pártatlanság elvének megsértésén alapult.

15 A Törvényszék egyrészt a megtámadott ítélet 43. pontjában rámutatott arra, hogy – amint azt a Bizottság is elismeri – amennyiben a Bíróság a C-160/22. P. és C-161/22. P. sz. ügyekben hozzá benyújtott fellebbezések keretében megerősítené a TACIS és a CARDS beszedésről szóló határozatok szerződéses jellegét, ez megfosztaná őt a vitatott határozatok elfogadására vonatkozó jogkörétől, amelyeket ennélfogva vissza kellene vonni. Másrészt ezen ítélet 48. és 50. pontjában a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy azt a kérdést, hogy a Bizottság elfogadhat-e az EUMSZ 299. cikk alapján végrehajtható határozatot valamely szerződés teljesítésének elmaradásából eredő tartozás követelésére, vizsgálták a 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítéletben (C-584/17 P, EU:C:2020:576), amelyben a Bíróság úgy határozott, hogy a Bizottság arra vonatkozó hatásköre, hogy szerződéses viszonyok keretében végrehajtható határozatokat fogadjon el, azokra a szerződésekre korlátozódik, amelyek az uniós bíróságra hatáskört ruházó választottbírósági kikötést tartalmaznak.

16 Mivel a TACIS- és a CARDS-szerződés olyan joghatósági kikötéseket tartalmaz, amelyek hatáskörrel rendelkező bíróságként a belga bíróságot, nem pedig az uniós bíróságot jelölik ki, a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában megállapította, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy elfogadja a vitatott határozatokat az EUMSZ 299. cikk alapján. Következésképpen helyt adott az első jogalapnak, anélkül hogy megvizsgálta volna a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított kifogást, illetve a második és a harmadik jogalapot.

17 Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 55–72. pontjában megvizsgálta a HB kártérítési kérelmét, és azt mint megalapozatlant elutasította.

A felek kérelmei a Bíróság előtt

18 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet annyiban, amennyiben az megsemmisíti a vitatott határozatokat;

– utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, hogy az érdemben határozzon a megsemmisítés iránti keresetről;

– kötelezze a HB-t a költségek viselésére.

19 A HB azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

20 Fellebbezésének alátámasztására a Bizottság egyetlen jogalapra hivatkozik, amelyben azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 45. pontjában a T-795/19. és a T-796/19. sz. ítéletek azon téves, közvetlenül átvett és „nem vitatott” megállapítására támaszkodott, amely szerint a CARDS és a TACIS beszedésről szóló határozatok szerződéses jellegűek, és ebből a megtámadott ítélet 53. pontjában azt a következtetést vonta le, hogy a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel a vitatott határozatoknak az EUMSZ 299. cikk alapján történő elfogadására.

21 A Bizottság arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítéletben nem vette figyelembe, azokat az ellenkérelemben kifejtett érveket, amelyek „a Bizottságnak a [vitatott] határozatok elfogadására vonatkozó hatáskörére” irányultak, és különösen „a [CARDS és TACIS] beszedésről szóló határozatok jogi természetére” vonatkoztak, amelyet a T-795/19. és a T-796/19. sz. ítéletek alapjául szolgáló ügyek keretében vitattak meg, és nem is válaszolt azokra az érvekre.

22 A Bizottság fenntartja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel „szerződésessé tette” a többek között a 2002. évi költségvetési rendelet 103. cikkében előírt közhatalmi jogosítványait, amelyek révén a Bizottság megállapíthatja a közbeszerzési szerződést érintő szabálytalanságokat, következésképpen csökkentheti e szerződés árát, és visszafizettetheti a jogalap nélkül kifizetett összegeket. Egy ilyen megoldás, amely azt jelentené, hogy amikor a Bizottság a jelen ügyben szóban forgóhoz hasonló szerződéseket köt, az ezen előjogok gyakorlásával kapcsolatos intézkedések a szerződéses szférába „beolvadnak”, és a szerződést elbíráló bíróság felülvizsgálata alá tartoznak, kiüresítené a Bizottság mint közigazgatási hatóság közhatalmi jogosítványait, valamint az uniós jogalkotó által a Bizottságra ruházott hatásköröket.

23 Ezen intézmény szerint a megtámadott ítéletben a Törvényszék „felborítja az uniós jogrendszert”, mind az uniós bíróságnak a másodlagos jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatára vonatkozó hatáskörét, mind pedig a Bizottság azon képességét illetően, hogy hatékonyan védje az Unió pénzügyi érdekeit, többek között azáltal, hogy orvosolja a közbeszerzési eljárásban felmerült szabálytalanságokat, amennyiben ez közigazgatási jellegű intézkedések elfogadását teszi szükségessé. A Törvényszék így tévesen alkalmazta a jogot, amikor nem vette figyelembe a

vitatott határozatok által végrehajtani kívánt CARDS és TACIS beszedésről szóló határozatok jogi jellegét. Ezáltal a Törvényszék elemzése figyelmen kívül hagyja a 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítéletet (C-584/17 P, EU:C:2020:576, 69–72. pont), amelyben a Bíróság megerősítette, hogy amikor a Bizottság a közhatalmi jogosítványainak gyakorlásával kapcsolatos intézkedéseket fogad el, azok jellegüknél fogva kívül esnek a szerződéses viszonyokon, és az EUMSZ 263. cikk alapján megtámadhatók.

24 Azáltal, hogy a többek között a 2018. évi költségvetési rendelet alapján hozott és az Unió pénzügyi érdekeinek védelmére irányuló CARDS és TACIS beszedésről szóló határozatokat a CARDS- és a TACIS-szerződések végrehajtási intézkedéseinek minősítette, a Törvényszék megsértette e rendelet szellemét és betűjét, és módosította az általa a Bizottságra ruházott hatáskörök jellegét.

25 A HB ezzel szemben előadja, hogy a Bizottság a jelen ügyben nem hivatkozhat a T-795/19 és T-796/19. sz. ítéletekkel szemben benyújtott fellebbezés keretében ismertetett érvelésre, és nem is használhatja fel ezt az ügyet arra, hogy kifogásolja ezen ítéleteket. Mindenesetre a HB szerint a Bizottság ezeknek az ítéleteknek olyan hatályt tulajdonít, amellyel azok nem rendelkeznek, különösen, mivel nem elegendő, hogy az intézmény azt állítja, hogy a közhatalom gyakorlásával összefüggő jogköröket gyakorol ahhoz, hogy ténylegesen ez a helyzet álljon fenn. E tekintetben a HB előadja, hogy a Törvényszék a T-795/19. sz. ítélet 72. pontjában és a T-796/19. sz. ítélet 67. pontjában helyesen állapította meg, hogy a Bizottságot a 2002. évi költségvetési rendelet vagy a másodlagos jog más szabályai alapján megillető hatáskörök a szóban forgó szerződés aláírásától kezdve a szerződéses szférába tartoznak.

26 Egyébiránt a 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítéletből (C-584/17 P, EU:C:2020:576, 67. pont) egyrészt az következik, hogy ha az alkalmazandó költségvetési rendeletek felhatalmazzák a Bizottságot arra, hogy valamely szerződő felet pénzügyi kötelezettségei teljesítésére kényszerítsen, a szerződés fennállásával ellentétes lenne, ha a Bizottság az e rendeletek által egyoldalúan ráruházott hatásköröket gyakorolna. Másrészt ezen ítélet 73. pontjából az következik, hogy bár a végrehajtható határozat elfogadása a Bizottság közhatalmi jogosítványainak a gyakorlása körébe tartozik, ezen intézmény túllépi a hatáskörét azáltal, hogy ilyen határozatot szerződéses jogviszonyok fennállása esetén fogad el, és amennyiben az uniós bíróság nem a szerződést elbíráló bíróság.

27 Végül a HB megjegyzi, hogy a Bizottság „úgy tűnik, nem vitatja” azt az állítást, amely szerint ha a követelések szerződéses jellegűek, és így a szerződések elbírálására hatáskörrel rendelkező bíróság nem az uniós bíróság, akkor nem fogadhatott volna el az EUMSZ 299. cikk szerinti határozatokat.

A Bíróság álláspontja

28 Magából az EUMSZ 299. cikk első bekezdésének szövegéből következik, hogy az Európai Unió Tanácsa, a Bizottság vagy az EKB által elfogadott azon jogi aktusok, amelyek a jogalanyokra vagyoni kötelezettséget rónak, végrehajthatók. E rendelkezés nem tartalmaz semmilyen korlátozást a vagyoni kötelezettséget megállapító jogi aktusok jellegét illetően, kivéve azt, hogy a tagállamoknak címzett aktusokra nem alkalmazandó. Mindazonáltal, az EUMSZ 299. cikk önmagában nem képez elegendő jogalapot végrehajtható aktusok elfogadásához. Az e rendelkezésben említett intézmények ilyen jogi aktusok elfogadására vonatkozó hatáskörének ugyanis más rendelkezésekből kell kitűnniük (2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 51. és 53. pont).

29 Ezenkívül, amikor a Bizottság az EUMSZ 299. cikk értelmében végrehajtható beszedési megbízást fogad el, az ilyen egyoldalú határozat joghatásai és kötelező ereje nem a szerződéses kikötésekből következik, hanem magából ezen, az alkalmazandó költségvetési rendelet rendelkezéseivel együttesen értelmezett cikkből. Ennyiben a közhatalmi jogkörök gyakorlásán alapuló ilyen egyoldalú határozat sérelmet okozó aktusnak minősül, amely az EUMSZ 263. cikk alapján az uniós bíróság előtt megsemmisítés iránti kereset tárgyát képezheti (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 69. és 72. pont).

30 Mindazonáltal a Bizottság nem fogadhat el az EUMSZ 299. cikk értelmében végrehajtható határozatot olyan szerződések keretében, amelyek nem tartalmaznak választottbírósági kikötést az uniós bíróság javára, és amelyek ennélfogva valamely tagállam bíróságainak joghatósága alá tartoznak (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 73. pont).

31 A jelen ügyben a vitatott határozatok nemcsak az EUMSZ 299. cikkre hivatkoznak, hanem a 2018. évi költségvetési rendelet 100. cikkének (2) bekezdésére is, amely felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy hivatalos határozatban megállapítsa a tagállamoktól eltérő jogalanyokkal szembeni követelések fennállását, mely határozat az EUMSZ 299. cikke értelmében végrehajtható, anélkül hogy különbséget tenne aszerint, hogy az a követelés, amelynek a fennállását valamely ilyen határozat hivatalosan megállapítja, szerződéses vagy szerződésen kívüli eredetű-e (lásd ebben az értelemben: 2020. július 16-i ADR Center kontra Bizottság ítélet, C-584/17 P, EU:C:2020:576, 57. pont).

32 E tekintetben, amint azt a Bíróság a Bizottság kontra HB ügyben (C-160/22 P és C-161/22 P) a mai napon hozott ítéletének 58. pontjában megállapította, a CARDS és a TACIS beszedésről szóló határozatok, amelyeket a vitatott határozatok kényszerítő jelleggel kívánnak végrehajtani, közhatalmi jogkörök gyakorlásával járnak, és nem illeszkednek kizárólag a szerződéses viszonyok keretébe.

33 Következésképpen a Bíróság ezen ítélet 66. pontjában kimondta, hogy a CARDS és a TACIS beszedésről szóló határozatokat az EUMSZ 263. cikk értelmében vett „megtámadható jogi aktusoknak” kell minősíteni, így az e határozatok megsemmisítése iránti keresetet az uniós bíróság előtt kell megindítani.

34 A Törvényszék így tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 52. és 53. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság által behajtani kívánt követelések megállapodásokból erednek, és hogy tekintettel arra, hogy ezek nem tartalmaznak választottbírósági kikötést az uniós bíróságok javára, a Bizottság nem rendelkezett hatáskörrel arra, hogy a vitatott határozatokat az EUMSZ 299. cikk alapján fogadja el.

35 A fenti indokokra tekintettel a fellebbezésnek helyt kell adni, és a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni.

A Törvényszék előtti keresetről

36 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően, ha a fellebbezés megalapozott, a Bíróság a Törvényszék határozatát hatályon kívül helyezi. Ha a per állása megengedi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszékhez.

37 A jelen ügyben a Törvényszék megsemmisítette a jogvita tárgyát képező határozatokat a HB által a keresetének alátámasztására felhozott első jogalap alapján, anélkül hogy megvizsgálta volna a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó kifogást, illetve a kereset alátámasztására felhozott második és harmadik jogalapot.

38 Ebben az összefüggésben meg kell állapítani, hogy a Bíróság nem rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy érdemben határozzon e kifogásról és e jogalapokról, amelyek előtte nem kerültek megvitatásra.

39 Ebből következik, hogy vissza kell utalni az ügyet a Törvényszék elé, hogy az említett kifogásról és az említett jogalapokról határozatot hozzon.

A költségekről

40 Mivel az ügyet a Bíróság visszautalja a Törvényszék elé, a fellebbezési eljárás költségeiről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság az Európai Unió Törvényszékének 2022. július 6-i HB kontra Bizottság ítéletét (T-408/21, EU:T:2022:418) hatályon kívül helyezi.

2) A Bíróság az ügyet visszautalja az Európai Unió Törvényszéke elé.

3) A Bíróság a költségekről jelenleg nem határoz.

Aláírások